

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.V.30.006/2025/8.

Felperes: Felperes1

Cím2)

Felperesi jogi képviselő: Székesfehérvári 6-os számú Ügyvédi Iroda

(képviseli ügyvéd neve felperesé ügyvéd cím8)

Alperes: Alperes

Cím1.)

Alperesi jogi képviselő: Dr. Mező András Ügyvédi Iroda

(Cím7;

eljáró ügyvéd: dr. Mező András)

A per tárgya: Munkaviszony jogellenes megszüntetése

Az elsőfokú bíróság neve és a fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Tatabányai Törvényszék, 54.M.70.090/2023/43.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 45.

A csatlakozó fellebbezést előterjesztő fél és a csatlakozó fellebbezés sorszáma:

Felperes, 3.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, mellőzi a felperes kötelezését 214.479 (kétszáztizennégyezer-négyszázhetvenkilenc) forint alperes javára fizetendő kártérítés vonatkozásában, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 127.000 (százhuszonhétezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a „NAV Bírósági határozatban megállapított eljárási illeték bevételi számla” megnevezésű 10032000-01070044-09060018 számú költségvetési számlára 121.044 (százhuszonegyezer-negyvennégy) forint elsőfokú kereseti illetéket.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a 144.225 (száznegyvennégyezer-kétszázhuszonöt) forint viszontkereseti illetéket az alperes viseli.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a „NAV Bírósági határozatban megállapított eljárási illeték bevételi számla” megnevezésű 10032000-01070044-09060018 számú költségvetési számlára 161.392 (százhatvanegyezer-háromszázkilencvenkét) forint kereseti és 78.572 (hetvennyolcezer-ötszázhetvenkét) forint feljegyzett viszontkereseti fellebbezési illetéket, továbbá 8.579 (nyolcezer-ötszázhetvenkilenc) forint feljegyzett csatlakozó fellebbezési illetéket.

A bíróság tájékoztatja a feleket, hogy az államnak járó elsőfokú eljárási és fellebbezési illetéket az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül kell megfizetni.

Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot, valamint az alperes adószámát is.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállását tekintette irányadónak, mely szerint a felperes 2002. július 1-jétől állt munkaviszonyban az alperessel, juhász munkakörben. A felperes és az alperes megállapodtak abban, hogy a felperes a munkáltató tenyészete mellett 25 anyajuhot tarthat. A juhok gondozása egy helyen és együttesen történt.

[2] A munkáltató juhai 110078 tenyész szám alatt, a felperes juhai 130027 tenyész szám alatt szerepeltek 2011. januárjáig. Ettől az időponttól kezdődően egy tartási helyen egy tenyészet lehetett, ezért a két tenyészet a 110014 tenyész szám alá került.

[3] A juh állománnyal kapcsolatos adminisztratív feladatokat, nyilvántartásokat az alperes végezte oly módon, hogy nem vezetett külön nyilvántartást a felperes juhairól, a teljes állományt, az alperes juhait és a felperes juhait együttesen tartotta nyilván. A felperes saját juhait fülcsipkézés alapján tartotta nyilván, elkülönített nyilvántartást ő sem vezetett. A felperes az állatlétszámról az állatok elhullásáról, az ellésekről és leadásról vezetett nyilvántartást és ezekről tájékoztatta az alperest.

[4] Az alperes 2022. augusztusában jelezte a felperesnek, hogy a juhokat el fogják adni, a juhtenyésztést végleg befejezik, felperes munkaköre meg fog szűnni, erre tekintettel kezdeményezte a munkaviszony megszüntetését közös megegyezéssel. A felperes a közös megegyezéssel munkaviszony megszüntetését abban az esetben kívánta elfogadni, ha ugyanazokat a juttatásokat kapja meg, amelyek a munkáltatói felmondás esetén megilletnék.

[5] A juhok leltározását az alperes minden évben elvégezte, hiányosságot nem rögzített. Az állomány eladására figyelemmel az alperes 2022. augusztus 15-16-án egyedleltárt vett fel, melyet tanú2 juh instruktorként végezett. Ezen a leltáron a felperes nem vett részt. Az alperes a fűlszám alapján 9 anyajuhot és 1 tenyész jérkét azonosított, mint felperes állományához tartozó állatot és utólagos kézibejegyzéssel csipkézett fülű juhokból 19 került bejelölésre.

[6] Az alperes 2022. augusztus 25. napján kelt azonnali hatályú felmondással felperes munkaviszonyát megszüntette; az intézkedést tértivevényes levél útján kézbesített, mert felperes az átvételt 2022. augusztus 26. napján megtagadta.

[7] Az alperes azonnali hatályú felmondásának indokolása szerint „a szokásjog és az ügyvezetővel történt megállapodás alapján Felperes1 juhásznak 25 db anyajuh tartására volt lehetősége mellyel élt is. 1999-ben a Szövetség koordinátor utasítása alapján egy tartási helyen csak egy tenyészet lehet, ezért Felperes1 juhász saját birkája átkerült a társaság tenyészetébe, 2017-ig a saját anyajuh állományát 11 db-ra csökkentett le (11 db anyajuh + 1 db tenyész jérke) úgy, hogy erről a társaság ügyvezetőjét nem tájékoztatta. Ennek ellenére a bárányszaporulatból a saját 25 anyára jutó bárányt fizettette ki a társasággal. Erre a 2022. augusztus 15-16. egyedleltárnál derült fény, amikor a juh instruktorként tetoválás és krotália alapján leltározta fel az állományt, mivel a juh állomány értékesítésre került. A leltárkor Felperes1 tulajdonaként főszám alapján 9 anyajuhot és egy tenyész jérkét azonosított. Szándékosan megtévesztő magatartásával a társaságnak 2017-2022 között 2.403.744 forint kárt okozott, mely kár összege tételesen kimutatásra került, a 2022. augusztus 16-i ügyvezető által aláírt feljegyzésben”.

[8] Az alperes a felperes részére a bárányszaporulat alapján 2022. augusztus 2-i felvásárlási jegy tanúsága szerint 893.662 forintot fizetett ki.

[9] A felperes törvényes határidőn belül kereseti kérelmet terjesztett elő, és kérte kötelezni az alperest a munkaviszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben a 2012. évi

I. tv. (a továbbiakban: Mt.) 82. § (4) bekezdés szerinti felmondási időre járó távolléti díjnak megfelelő összeg, 556.524 forint, és az Mt. 82. § (3) bekezdés alapján végkielégítés megfizetésére 8 havi távolléti díjnak megfelelően 1.460.874 forint összegben és ezen összegek után 2022. szeptember 1-től a kifizetés napjáig járó a 2013. évi V. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 6:148. §-a szerinti késedelmi kamata és perköltség megfizetésére is igényt tartott.

[10] A felperes kereseti kérelmének indokolásában előadta, hogy a juhokat minden évben leltározták, ezért életszerűtlen 5 év elteltével arra hivatkozni az alperesnek, hogy csökkent a létszám és arról csak most szerzett tudomást. A felperes folyamatosan tartotta a 25 darabos létszámot. A jelölési és nyilvántartási munkákat az instruktork végezte, ha valós lett volna, hogy hiányzik az állatállomány darabszámából, az nem 5 év elteltével derült volna ki, hanem rövid időn belül. Az alperes azonnali hatályú felmondásának indokolása károkozásra hivatkozik, ami a felperes szerint valótlan. A munkáltató ezzel az intézkedésével a felmondási időre járó bér és végkielégítés megfizetését akarta elkerülni.

[11] Az alperes ellenkérelmében kérte a felperes keresetének elutasítását, és viszontkereseti kérelmet terjesztett elő, melyben kérte az elsőfokú bíróságot, hogy kötelezze a felperest, az Mt. 179. § (1) és (3) bekezdése alapján 2.403.744 forint megfizetésére, valamint a fenti összeg után 2022. szeptember 1-jétől a kifizetés napjáig járó Ptk. 6:48. § szerinti késedelmi kamat megfizetésére. Az alperes pontosított viszontkereseti kérelmét 1.196.630 forint összegre szállította le, és kérte a felperes perköltségben való marasztalását is.

[12] Az alperes az érvényesíteni kívánt jogként az Mt. 78. § (1) bekezdésére, az Mt. 179. § (1) és (3) bekezdésére, a Ptk. 1:3. §-ra és 1:4. §-ra hivatkozott.

[13] Az alperes előadta, hogy a felperes mint munkavállaló az elszámolás alapját képező juhok számát illetően 2017. év óta folyamatosan megtévesztette. A megtévesztés ténye akkor került napvilágra, amikor a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetésében állapodtak meg és ennek kapcsán kívántak elszámolni. A felperes folyamatosan 25 anyajuh tartását fizettette ki az alperessel, a valóságban csak 11 anyajuh volt a sajátja. A felperes a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan, jelentős mértékben megszegte.

[14] A felperes az alperes viszontkereseti kérelmére vonatkozó ellenkérelmében kifejtette, hogy 25 db juh tartása folyamatos volt a részéről, az alperes egységes állományként intézte a juhokkal kapcsolatos ügyeket, felperes nevében járt el, és tájékoztatása alapján felperes 15 db anyajuhát a 25 db-os állományból át kellett regisztrálni a Szövetség utasításaira hivatkozva. Az átregisztrálásból adódóan már csak 10 anyajuh volt felperes külön tenyészetében, de az állomány létszáma a továbbiakban is 25 db volt. Az alperes intézte a regisztrációt, krotáliázást a felperes állományára is. Minden évben leltározást végzett az alperes, a tetoválást és fűlszám alapú könyvelést is az alperes vezette. A felperes semmiféle kárt nem okozott az alperesnek, mindenben aszerint járt el, ahogy az alperes kérte. A felperes nem tévesztette meg az alperest.

[15] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozottnak találta, a felperes viszontkereseti kérelmét részben találta megalapozottnak. Az elsőfokú bíróság 43. sorszámú

ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 556.524 forint felmondási időre járó távolléti díjat, valamint 1.460.874 forint végkielégítést és ezen összegek után 2022. szeptember 1. napjától a kifizetés napjáig számított törvényes mértékű késedelmi kamatot. A bíróság kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 214.479 forint kártérítést. A bíróság az alperes viszontkeresetét a fentieket meghaladóan elutasította. Az elsőfokú bíróság a pernyertesség-pervesztesség arányában rendelkezett az elsőfokú eljárásban felmerült költségek viseléséről.

[16] Az elsőfokú bíróság határozata meghozatalánál az Mt. 78. § (1) bekezdésében, az Mt. 82. §-ában, a 77. §-ában, illetve a 179. §-ában írtakat tartotta szem előtt. Megállapította, hogy a felek között nem volt vitatott a felperes kereseti kérelmének összecszerúsége, kizárólag a jogalapja. A felperes az azonnali hatályú felmondás indokának valóságát és okszerúságát, valamint az alperes viszontkeresetének jogalapját és összecszerúságát vitatta.

[17] Az elsőfokú bíróság tájékoztatta az alperest, hogy az ő érdekében áll bizonyítani az azonnali hatályú felmondás indokolásának valóságát és okszerúságát, továbbá azt, hogy a felperes az alperessel fennállt munkaviszonya alatt olyan magatartást tanúsított, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tette, a munkáltató megtévesztésével a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan, jelentős mértékben megszegte.

[18] Az elsőfokú bíróság a felek indítványaihoz kötötten folytatta le a bizonyítási eljárást, meghallgatta a feleket személyesen, tanúként hallgatta meg tanú2 juh instruktort, és igazságügyi szakértői véleményt szerzett be.

[19] Az elsőfokú bíróság figyelemmel volt tanú2 juh instruktor tanú vallomására, aki nyilatkozott arról, hogy a felperes és az alperes juh állományát gyakorlatilag hivatalosan nem lehetett elkülöníteni, minden az alperes nevére volt és az alperes kérése volt, az állomány eladása előtt, hogy nézze át a felperes juhait. A felperes juhainak a füle csipkézett volt, és kizárólag így tudta elkülöníteni. Minden állat egyedi azonosítója és tenyésztési kódja az alperes nevére volt. Nem fordult elő olyan eset, hogy a felperes állatait külön leltározták volna. Az előző években nem került sor a felperes juhainak leltározására, csak a 2022-es évben, az állomány eladását megelőzően.

[20] A bíróság szakértő1 igazságügyi állattenyésztési szakértő véleményét szerezte be, melyben a szakértő rögzítette, hogy az alperes által átadott könyvelésében a leírtakon túlmenően olyan hitelesnek tekinthető dokumentum nem található, amely arra utal, hogy a teljes populáción belül mely állatok képezik a felperes tulajdonát. Felvásárlási jegyek 2020., 2021. és 2022. évek vonatkozásában álltak rendelkezésre, amelyek azt tanúsították, hogy az alperes a felperestől 2020-ban 20 db bórany és 63 kg gyapjút vásárolt fel 486.850 értékben. A 2021. évi felvásárlás 28 db bórany és 76 kg gyapjú volt, 806.455 forint értékben. A 2022. évi felvásárlás pedig 26 db bórany jelentett 893.662 forint értékben. Összességében az alperes a felperestől a vizsgált három évben 74 bórany, éves átlagban 24,7 db bóranyat vásárolt fel, ami reális nagyságú értékesíthető bórany szaporulatot jelentett a 25 db anyajuh után. A fenti adatok alapján a felperes juhainak száma egzakt módon nem volt megállapítható, erre utaló adatokat csak a juhek és kecskéek egységes nyilvántartási és azonosító rendszere szerinti átadó leltár tartalmaz. Ez a dokumentum az állomány értékesítése előtt került kiállításra és kézírással

kerültek jelölésre azok az állatok, melyek a bejegyzés szerint a felperes tulajdonát képezték. A szakértő megállapította, hogy a kézi jelölések, megjegyzések aláíróit, hitelesítőit nem jelölték meg.

[21] Az elsőfokú bíróság az igazságügyi szakértő véleményét aggálytannak ítélete és tanú2 tanú vallomásaival együttesen értékelve megállapította, hogy a felperes juhait nem voltak elkülöníthetőek nyilvántartás alapján az alperes juhaitól, és felperes juhainak száma egzakt módon nem volt megállapítható.

[22] Az elsőfokú bíróság kitért arra, hogy a per érdemi szakában derült fény arra, hogy a 2022. augusztus 15. napján tartott leltár szerint 19 csipkézett fülű juh volt megtalálható az értékesített állományban.

[23] A felperes változatlan álláspontja volt, hogy az alperes által csatolt dokumentumok egyike sem bizonyította a felperes 25 db-os állatállományának lecsökkenését. Hivatkozott arra is a felperes, hogy az alperes saját kezűleg jegyezte be a felperesi füzetbe 2022-ben két állat elhullását. A felperes álláspontja szerint az alperes adminisztrációs hiányosságai körében nem hivatkozhat alappal felperesi károkozásra.

[24] Az elsőfokú bíróság határozata indokolásánál értékelte, hogy az alperes nem tudta bizonyítani 2022 évet megelőzően kétséget kizáró módon, hogy mekkora volt felperes állatállománya, így a kártérítés iránti kereseti kérelmet az elsőfokú bíróság 2020. és 2021. évekre vonatkozóan nem tudta érdemben vizsgálni. Az elsőfokú bíróság kizárólag 2022. évre vonatkozóan, a lefolytatott bizonyítás alapján 19 csipkézett fülű juh állományt állapított meg, és kitért arra is, hogy a perfelvételi szakban az alperesnek lehetősége volt tényállításait előadni, bizonyítékait teljeskörűen előterjeszteni, mert azok már a perfelvételi szakban is az alperes rendelkezésére álltak. Az alperes saját maga is megerősítette, hogy külön nyilvántartást a felperes juhairól nem vezetett, ezért saját felróható magatartására előnyök szerzése végett az alperes nem hivatkozhat.

[25] Az elsőfokú bíróság 2022. augusztus 2. napi felvásárlási jegy alapján, amely 893.662 forint kifizetést tartalmazott, arányosította 19 juhra vonatkozó felvásárlás tekintetében, amely 679.183 forint lett volna, így a felperes károkozásának értéke 214.479 forint. Az elsőfokú bíróság felperes károkozását enyhe gondatlanságnak tekintette, figyelemmel arra, hogy a felperes nem vezetett külön nyilvántartást saját juhairól, az eltérésre nem tudott kézenfekvő magyarázatot adni.

[26] Az elsőfokú bíróság az alperes azonnali hatályú felmondás indokolásának valóságára vonatkozóan a bizonyítékok együttes értékelése alapján jutott arra a következtetésre, hogy az alperes nem tudta bizonyítani felperes szándékos magatartását, sem a juhok száma, sem a felperes által okozott kár összege nem egyezett az azonnali hatályú felmondásban foglaltakkal. A bíróság nem osztotta az alperes álláspontját, hogy már egy juh hiánya is megalapozná az azonnali hatályú felmondást, hiszen a fentiekben hivatkozott szándékos felperesi magatartást nem bizonyította az alperes.

[27] Az elsőfokú bíróság hivatkozott a Kúria Mfv.10.150/2022/5. számú precedensképes határozatára is.

[28] Az elsőfokú bíróság az alperes jogellenes azonnali hatályú felmondásának jogkövetkezményeként kötelezte az alperest a felperes részére a felmondási időre járó távolléti díj és végkielégítés összegének megfizetésére törvényes késedelmi kamatokkal együtt. Az elsőfokú bíróság az alperes viszontkereseti kérelmére tekintettel 19 csipkézett fülű juh alapján történő arányosítás figyelembevételével 214.479 forint kártérítés megfizetésére kötelezte a felperest, ezt meghaladóan az alperes kártérítés iránti igényét elutasította.

[29] Az elsőfokú bíróság a pernyertességi arány tekintetében megállapította, hogy felperes a kereset tekintetében 95 %-ban lett pernyertes, míg az alperes 5 %-ban lett pernyertes a viszontkereset vonatkozásában.

[30] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, kérte az ítéltáblát, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, az alperes viszontkereseti kérelmében foglaltak szerint a felperes keresetét, mint alaptalant utasítsa el, és az Mt. 179. § (1) és (3) bekezdése alapján 1.196.630 forint megfizetésére kötelezze a felperest. Az alperes kérte 2022. szeptember 1-jétől a Ptk. 6:48. § szerinti késedelmi kamat megfizetésére is kötelezni a felperest, valamint perköltség megfizetésére is igényt tartott.

[31] Az alperes fellebbezésének indoklásában sérelmezte az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a több mint 30 éves szakmai tapasztalattal rendelkező juhász foglalkozású munkavállaló 200.000 forintot meghaladó kárt okoz a munkáltatónak azzal, hogy az őrizetére bízott állományból bizonyítottan legalább hat egyed után olyan pénzt vesz fel, amely a munkáltatót illetné, akkor a munkáltató emiatt nem alkalmazhat azonnali hatályú felmondást. Sérelmesnek tartotta azt is az alperes az elsőfokú ítélet alapján, hogy ha a munkavállaló őrizetére bízott juhok közül akár egyetlen egyed is hiányzik, az az azonnali hatályú felmondást nem alapozza meg, ha a munkáltató nem bizonyítja a munkavállaló szándékos magatartását.

[32] Az alperes hangsúlyozta, hogy a perbeli juhállomány gondozása, őrzése a felperes kizárólagos kötelezettsége volt. Hivatkozott a BH2023.5.136 számú döntésére.

[33] Az alperes ismételten előadta, hogy minden évben sor került az állományból bárányok és gypjú értékesítésére. Ezen alkalmak során a felperes 25 anyajuh után járó bárány és gypjú értékét minden esetben megkapta az alperestől. A per során a 2020., 2021. és 2022. évi felvásárlási jegyek becsatolásra kerültek a szakértő részére készített anyagban. A felperes 2020. évben 490.221 forintot, 2021. évben 806.455 forintot és 2022. évben 893.662 forintot vett fel.

[34] Az alperes ismételten hangsúlyozta, hogy a felperes volt a szakember, akinek munkaköri kötelessége volt a juhállomány karbantartása. A felperes saját tulajdonaként kezelte a munkáltató legalább hat anyajuhát, azok után a bárányok és gypjú értékét felvette, és azt nem fizette vissza. Az alperes álláspontja szerint a több mint 30 éves szakmai múlttal és tapasztalattal rendelkező felperes kötelezettségszegése nem lehet enyhe gondatlanság, részben

szakmai tapasztalatai és múltja miatt, másrészt felperes kizárólagos kötelezettsége volt az adott állomány kezelése. Hivatkozott a Kúria Mfv.10.481/2018/3. számú precedens értékű döntésére.

[35] Az alperes álláspontja szerint a felperes magatartása nem enyhe gondatlanságnak minősül, hanem megvalósította a szándékosságot, de legalább a súlyos gondatlanságot.

[36] Az alperes kitért arra is, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében hivatkozott Kúria Mfv.VIII.152/2022/5. sorszámú határozata egy banki alkalmazottal szemben alkalmazott azonnali felmondásról szól, jelen esettől eltérő tényállás mellett született. Az alperes sohasem engedte vagy tűrte volna el, hogy a felperes a ténylegesen tulajdonában álló anyajuhok számához képest akár csak egyetlen egyeddel többért vegyen fel részére nem járó juttatást.

[37] Az alperes előadta, hogy az azonnali hatályú felmondás egyetlen indokot jelölt meg, azt, hogy a felperes a munkáltatóját jelentős összeggel megrövidítette. Az Mt. 78. § (1) b) pontja értelmében a felperes magatartása olyannak minősül, ami nem teszi lehetővé a munkaviszony további fenntartását. Az azonnali hatályú felmondás indoka az a tény volt, hogy a felperes a munkáltatónak kárt okozott és őt jelentős pénzösszeggel megrövidítette. Az alperes álláspontja szerint nincs jelentősége annak, hogy a felperes mekkora összeggel rövidítette meg az alperest.

[38] Az alperes a felperes magatartásának szándékos jellege tekintetében hivatkozott arra, önmagában az a tény, hogy kizárólag felperes kötelezettsége volt az állomány kezelése, önmagában megalapozza legalább a súlyos gondatlanságot. A felperes nem vezetett külön nyilvántartást saját juhairól, ezt nem lehet enyhe fokú gondatlanságnak értékelni.

[39] Az alperes álláspontja szerint az azonnali hatályú felmondásban megfogalmazott indok valós.

[40] Hivatkozott arra is az alperes, hogy a 2024. szeptember 18-ai beadványban alperes több fenntartását is jelezte, majd a 2024. október 10-ei beadványban a szakértői vélemény egyes állításait vitatta, ennek ellenére a kifogásaira a szakértő nem válaszolt. Tényként elismerte, hogy a 2024. október 10-ei beadványban mellékelt kimutatások a perfelvételi szakban nem kerültek csatolásra. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság úgy kezelte, mintha a nyilatkozat meg sem történt volna.

[41] tanú2 tanúvallomásával kapcsolatban az alperes előadta, hogy a tanú nem magánszemélyként tanúskodott, hivatalos személy, a Szövetségnek képviselője, ebben a minőségében nem lehet elfogult. Sérelmezte az alperes, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte tanú2 vallomásának azt a részét, amelyet a 2022. évi leltározás vonatkozásában állapított meg. A tanú vallomásának az a része 100 %-ban alátámasztja az alperes perbeli álláspontját, az azonnali felmondásban szereplő indokolást.

[42] Sérelmezte, hogy a szakértői vélemény is megállapította, mindössze tíz állat került megjelölésre a felperes saját tulajdonaként, de az elsőfokú bíróság a szakértői vélemény ezen

megállapítását nem vette figyelembe. Az alperes ennek alátámasztására felvásárlási jegyeket csatolt.

[43] Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete nem felel meg a jogszabályoknak, tanú2 tanú és a kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleményét nem értékelte megfelelően. Továbbá az elsőfokú ítélet kötelezte a felperest, hogy kártérítés jogcímén fizessen meg az alperes részére 214.479 forintot, ennek ellenére az azonnali hatályú felmondásban szereplő indok valóságtartalma nem került bizonyításra az elsőfokú ítélet szerint. Mindezekre hivatkozva kérte az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és felperes valamennyi költség megfizetésére kötelezését.

[44] A felperes törvényes határidőn belül csatlakozó fellebbezést terjesztett elő, kérte az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását, az alperes viszontkeresetének helytadó rész tekintetében, a viszontkeresetet teljes egészében kérte elutasítani, valamint az alperest másodfokú perköltség megfizetésében marasztalni.

[45] A felperes kizárólag az alperes viszontkeresetének helytadó, a felperest 214.479 forint kártérítés megfizetésére kötelező része ellen terjesztette elő csatlakozó fellebbezését.

[46] A felperes a csatlakozó fellebbezésének indokolásában hivatkozott arra, hogy az elsőfokú eljárásban bizonyítást nyert, a 41 év szakmai tapasztalattal és munkaviszonnyal rendelkező felperes sem gondatlansággal, sem szándékossággal nem okozott kárt az alperesnek. A felperesnek évek alatt mindvégig 25 db juha volt, állományának létszámát évről évre fenntartotta, mindig e létszám után vette fel az alperes által kalkulált és kifizetett összeget. 2022. évben az alperes elszámolási dokumentumok nélkül fizetett ki pénzt a felperes részére. Az alperes a munkaviszony megszüntetésekor szóban jelezte az általa vélt hiányt, de semmilyen leltárdokumentumot, egyedlistát nem mutatott. Az alperes által vélt kár összegszerűségéről sem mutatott be kalkulációt a felmondáskor sem.

[47] A rendelkezésre álló dokumentációból megállapítható, hogy az előző évek állományára vonatkozó, a Szövetség felé lejelentett leltár szerint egyszer sem volt hiány. Az éves leltárokon a juhinstruktor évről évre végezte a leltárt, semmilyen létszámbeli eltérést nem tapasztalt. A felperes több mint 300 anyajuh gondozásáért volt felelős, minden egyedszám változást jelzett az alperesnek, akinek teljeskörű felelőssége és feladata volt az állományváltozás adminisztrálása és annak jelentése a Magyar Szövetség felé.

[48] Arra is utalt a felperes, hogy az elsőfokú eljárás során megállapítást nyert, az egyedekben, azok számában történt változás kapcsán az alperes anyag adminisztrálást végzett, a felperes juhain fülszámozására is vonatkoztatható, arról sem volt hiteles dokumentálás, hogy melyik egyedlet regisztrálta az alperes és a felperes állományának pótlására, és melyiket a saját állományába. Az alperes a felperest teljeskörűen kizárta az adminisztrációs feladatokból, sohasem kérte felperestől, hogy külön vezessen fülszámlistát a saját állományáról. A felperes és az alperes között szóbeli egyezség alapján történt a felperes állománya létszámának követése. A felperes jelezte az elhullást, annak pótlási szándékát, amit az alperes tudomásul vett és jóváhagyott. Az alperesi mulasztásból adódó eltéréseket a felperesen nem lehet számonkérni, a felperest kártérítési felelősség sem terhelheti.

[49] A per során csatolt kárcalkuláció tükrözi, hogy az alperes által vélt hiányzó egyedszám 15 darabról 6 darabra csökkent. Az alperes nem rendelkezett ellenőrizhető, az alperes és a felperes állományát megkülönböztető egyedlistákkal, azokat maga sem tudta visszaellenőrizni. A felperes hivatkozott arra is, hogy az alperesi kalkulációkat, elszámolásokat nem lehet nyomon követni. Az alperes a 2022. augusztus 2-ai felvásárlási jegyen egy darab bárány egységárát 32.123 forint + ÁFA összegben jelölte meg, de a csatolt felvásárlási jegy alapján sem jön ki az egy darab bárány ára a módosított kárcalkulációban sem. Az alperes nevén nyilvántartott, részben felperes tulajdonát is képező közös juhállomány értékesítésekor az alperes semmilyen bizonylattal nem számolt el a felperessel. A felperes nem tudhatta, hogy az alperes milyen áron értékesítette a juhokat, nem ellenőrizhette, hogy a neki kifizetett összeg miként került számfejtésre.

[50] A felperes elbocsátásáig a teljes állomány leltározását minden évben rendben találták a felek, nyilvánvaló, az alperes adminisztrációs hiányosságát kívánta a felperes terhére fordítani. A szakértői vélemény is megállapította, hogy utólagos bejegyzéseket tartalmaz a könyvelési anyag, amely alkalmatlan arra, hogy abból a felperes juhainak számát egzakt módon meg lehessen állapítani.

[51] Az alperes a feladatkörébe tartozó leltározást, juhállomány ellenőrzést, adminisztrációs és fűlszámozási kötelezettségével összefüggő hiányosságokat kívánja a felperesre áthárítani. A felperesnek 2022. év augusztusában a juhállomány értékesítésekor 23 darab anyajuh és 2 tenyész jerke volt a tulajdonában. A károkozás az alperes által nem bizonyított feltételezés, hiszen állításai szerint az állományi darabszámban eltérésekre, pontatlanságokra derült fény. Az alperes által vezetett nyilvántartás nem alkalmas sem könyvelési, sem nyilvántartási, sem adminisztrációs értelemben arra, hogy felperes kártérítő felelősségét lehessen megállapítani. A felperes nélkül folytatta le a leltározást az alperes. Az így lefolytatott leltározás semmilyen szakmai szempontnak, vagy követelménynek nem felelt meg. Ez a leltározási módszer nem tekinthető szabályszerűnek, nem felel meg a teljesség és valóság követelményének az a tény, hogy az a személy, felperes nem vett részt a leltározásban, akinek a vagyonát számba kívánták venni. A juh instruktora a felperes állományának létszámba vételét az alperes instrukciója alapján végezte. Az alperesnek olyan leltározási vagy állomány elkülönítési módszert kellett volna kialakítani, meghatározni, alkalmazni, ami átlátható, egzakt módon ellenőrizhető, és megfelel a teljesség és valóság leltári követelményének. A perbeli szakvélemény rögzítette, a felperes juhainak száma egzakt módon nem állapítható meg. Az alperes részéről többször ellentmondásos nyilatkozat született a felperes tulajdonába tartozó juhállomány darabszámára vonatkozóan.

[52] A felperes az alperes fellebbezésére vonatkozóan fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő, a felperesi csatlakozó fellebbezéssel érintett viszontkereseti marasztalás kivételével kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását. A fellebbezési ellenkérelmében felperes részben megismételte csatlakozó fellebbezésében hivatkozott indokait.

[53] Az alperes által hivatkozott kúriai precedens értékű döntés nem tekinthető analógnak jelen perbeli esettel, hiszen a felperesnek nem volt adminisztrációs vagy egyéb dokumentálási vagy könyvvézetési feladata, a munkáltató alperes szervezetében elfoglalt helyzete alapján nem látott el vezető munkakört, a munkáltató adminisztrációs hiányosságait

nem lehet felperes kötelezettségszegésének értékelni. A felperes juhász munkakörben dolgozott, feladatköre az állomány etetése, kihajtása, gondozása volt. Az elsőfokú perben több ízben hivatkozott arra, hogy az alperes nevén nyilvántartott, részben felperes tulajdonát képező közös juhállomány értékesítésekor az alperes semmilyen bizonylattal nem számolt el a felperessel. A felperes nem tudhatta, hogy az alperes milyen áron értékesítette a juhokat, így nem ellenőrizhette, hogy a neki kifizetett összeg miként került számfejtésre. Felperes álláspontja szerint helytelen volt az alperes részéről a Kúria Mfv.10.481/2018/3. számú jogesetére hivatkozni.

[54] A felperes a munkaviszonyának megszüntetése után is jóhiszeműen járt el és feltételezte, hogy a neki utalt összegről az alperes majd elszámolást küld, hiszen ez alapján ellenőrizheti a számfejtést. A felperes elszámolást 2022. augusztusi kifizetésről nem kapott. Jelen munkaügyi per érdemi szakában, 2024-ben csatolta be az alperes jogi képviselője az elszámolást, amelyre felperesnek a felmondás közlésekor nem volt lehetősége reagálni. A 30 év alatt az éves leltárokon semmilyen eltérést nem jeleztek felperes irányába.

[55] Az alperes utólag, fellebbezésében kívánja „kozmetikázni” az azonnali hatályú felmondás indokát. Téves az az alperesi álláspont, hogy a felperesnek a juhállomány vagyonkezelése lett volna a munkaköri feladata. A juhász munkakörben alkalmazott felperesnek a juhok etetése, kihajtása, gondozása volt a munkaköri feladata. Az alperes nem a felperes vagyonkezelésébe adta át az állományt. Az alperes darabszám hiányra hivatkozik, amit fellebbezésében vitán felül állónak állít be, oly módon, hogy e körben saját maga cáfolta az azonnali hatályú felmondásban rögzített állítását. A darabszám hiányra vonatkozóan az alperes többször megváltoztatta nyilatkozatát. A perben beszerzett szakvélemény is rögzítette, hogy az alperes feladata és felelőssége volt az állomány nyilvántartása. Az alperes által vezetett nyilvántartás nem alkalmas sem könyvelési, sem nyilvántartási, sem adminisztrációs értelemben arra, hogy azzal az alperes az azonnali hatályú felmondásban foglaltakat bizonyítsa, abból egyenes következtetést nem lehet levonni a felperes tudattartamára.

[56] Az elsőfokú bíróság a 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 220. §-a alapján az alperes bizonyítási indítványait megalapozottan utasította el.

[57] A felek közötti munkaviszony tartalma alapján az elszámolást, valamennyi adminisztrációs feladatot az alperes, mint munkáltató végzett, ennek hiányosságait a felperesre róni, terhelni nem csak méltánytalan, hanem jogellenes is. Mindezek alapján kérte felperes a csatlakozó fellebbezéssel érintett viszontkereseti marasztalás kivételével az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

[58] Az alperes fellebbezése megalapozatlan, a felperes csatlakozó fellebbezése megalapozott.

[59] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el és megállapította, hogy a Pp. 379. §-ában és 380. §-ában írt kötelező hatályon kívül helyezési ok nem merült fel. A másodfokú bíróság az alperes fellebbezését és a felperes csatlakozó fellebbezését annak korlátai között a Pp. 370. §, 372. §, 369. § (1) és (3) c) pontjában foglaltak alapján bírálta el.

[60] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást megfelelően folytatta le, a Pp. 220. §-a alapján az alperes bizonyítási indítványait megalapozottan utasította el, és a Pp. 279. § (1) bekezdése szerint a bizonyítékok okszerű értékelésével a tényállást helyesen állapította meg. Az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmének elbírálásánál az eljárás során megfelelően tájékoztatta az alperest arról, hogy neki kell bizonyítania, az azonnali hatályú felmondás indokolása valós. Az alperes a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem igazolta, hogy a felperes szándékosan, megtévesztő magatartásával 2017-2022. között 2.403.744 forint kárt okozott az alperesnek.

[61] A másodfokú bíróság kiemeli, hogy a felperes és az alperes szóbeli megállapodása alapján a munkaviszony fennálltától kezdődően az alperes 25 anyajuh tartását biztosította a felperesnek, és ezen állatok után az értékesített bárányszaporulat, valamint gyapjú után juttatást fizetett, melyről külön elszámolás nem készült. A felperes munkaköri feladataira vonatkozó munkaköri leírást az alperes nem készítette, és a kialakult gyakorlat szerint, melyet az alperes is elismert, a felperes feladata a juhállomány gondozása volt, az állatok etetése, kihajtása és tájékoztatás az elhullásról. A felperes ezen kötelezettségeinek eleget tett.

[62] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a juhállomány az alperes tenyésztete volt, a Szövetség felé az évenkénti jelentést az alperes tette a juhinstruktor által készített leltár alapján. A juhállományra vonatkozó adminisztrálást az alperes végezte, a felperesnek ez nem tartozott a munkaköri feladatai közé. Az alperes nem kérte a felperestől, hogy a 25 állatra vonatkozóan külön nyilvántartást vezessen, az állatállományt az alperes egységes állományként kezelte. Az elsőfokú eljárásban beszerzett igazságügyi szakértői vélemény egyértelműen igazolta, hogy az elektronikus formában csatolt leltár az állatpopuláció esetleges résztulajdonlására vonatkozó információt nem tartalmaz. Az alperes könyvelésében hitelesnek tekinthető dokumentum nem található, mely azt igazolná, hogy a teljes populáción belül mely állatok képezik a felperes tulajdonát. A fénymásolt dokumentumon az utólagos kézi bejegyzések nem tekinthetőek az eredeti, az instruktor által aláírt dokumentum részének, a felperes állatállományának változása nem követhető le.

[63] A másodfokú bíróság figyelembe vette, hogy az elsőfokú eljárásban tanú2 juh instruktor is tanúként úgy nyilatkozott (12. számú jegyzőkönyv), hogy 2007-től készítette az alperes állományának nyilvántartását és a 2022. évi leltárt megelőző években a feladata kizárólag az alperes tenyészet kód száma alá tartozó állatok leltározására vonatkozott, a felperes állatainak külön leltározását korábban nem kérte az alperes. Minden állat egyedi azonosítója és tenyészet kódja az Alperes nevének volt. Korábban soha nem volt gond a leltározással. A tanú előtt nem volt ismert, hogy a felek között milyen egyezség volt, és az sem, hogy felperesnek hány juha lehetett.

[64] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a szakértői véleményt és a tanú nyilatkozatát az elsőfokú bíróság tartalma szerint értékelte, a hivatkozott anyagi jogszabályokat, az Mt. 78. §-át és 64. §-át helyesen alkalmazta, és vonta le következtetését arra, hogy az alperes az azonnali hatályú felmondás indokolásának valóságát nem bizonyította, azt a hiteles nyilvántartások sem támasztották alá. Az elsőfokú bíróság az ítéletében a precedens értékű Mfv.10.150/2022/5. számú határozatban foglaltaktól nem tért el. Az alperes fellebbezésében hivatkozott BH2023.5.136. számú döntés és az Mfv.10.481/2018/3. számú precedens határozatokat a másodfokú bíróság figyelembe vette, és

rámutat, hogy a perbeli esetben a juhász munkakörű felperes feladatát nem képezte a juhállomány létszámával, nyilvántartásával kapcsolatos adminisztrálás, ezt a feladatot az alperes végezte. A felperes a juhász munkakörbe tartozó feladatait ellátta, az állatállomány gondozásával kapcsolatos kötelezettségszegést, mulasztást az alperes az azonnali hatályú felmondás indokolásában nem is jelölt meg.

[65] A másodfokú bíróság az alperes fellebbezése és a felperes csatlakozó fellebbezése alapján a vizontkereset vizsgálatánál az Mt. 179. § (1) bekezdésére utalva azt tartotta szem előtt, hogy mely feladatok tartoztak a felperes munkakörébe, és azokat a munkaviszony fennállta alatt teljesítette-e. A fentiekben részletesen kifejtettek szerint ismételtlen kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a felperes munkaviszonyból származó kötelezettsége, munkaköri feladata az állatállomány gondozása, etetése, kihajtása, az elhullások jelentése volt, melynek eleget tett, ezen kötelezettségeit nem szegte meg. Az állatállomány adminisztrálásával kapcsolatos feladata a felperesnek nem volt, azt az alperes végezte, és 2017-től 2021-ig készített leltároknál, nyilvántartásoknál nem volt eltérés. A 2022. évi leltározás során az alperes a korábbi gyakorlata alapján hiteles nyilvántartás hiányában nem tudta igazolni, hogy a teljes juhállományon belül pontosan hány állat tartozik a felperes juhai közé. Ezt támasztja alá tanú2 tanúnyilatkozata, az igazságügyi szakértői vélemény is, amelyek megerősítették, hogy minden állat egyedi azonosítója az alperes nevének volt. Az alperes a munkaviszony fennállta alatt nem kérte a felperestől, hogy külön nyilvántartást vezessen a saját állatairól, ezért a következetes, kialakult gyakorlatra figyelemmel ennek hiánya nem tekinthető kötelezettségszegésnek.

[66] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes az elsőfokú eljárásban nem bizonyította, hogy a felperes szándékos magatartásával a munkaviszonyból származó kötelezettségét megszegte. Az elsőfokú bíróság sem állapított meg kötelezettségszegést a felperes terhére, ennek hiányában az Mt. 179. § alkalmazásával a másodfokú bíróság nem értett egyet. A felperest a munkaviszonyból származó kötelezettség megszegésének hiányában nem terhelheti kártérítési felelősség, ezért a másodfokú bíróság az alperes vizontkeresetét alaptalannak találta.

[67] A másodfokú bíróság a fentiekben részletezett indokok alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdésére utalva részben megváltoztatta, az alperes vizontkeresetét elutasította, a felperes marasztalását mellőzte.

[68] A felperes csatlakozó fellebbezése eredményes volt, míg az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § alapján az alperest kötelezte a másodfokú bíróság a felperest megillető perköltség megfizetésére. A felperes jogi képviselője ügyvédi munkadíját a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján határozta meg a másodfokú bíróság a mellékelt költségjegyzékre figyelemmel és ezen összeg viselésére kötelezte az alperest.

[69] A másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás illetékének mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Itv.) 42. § (1) a) pontja alapján állapította meg a felperes kereseti kérelme tekintetében 121.044 forint összegben. Az alperes a vizontkereseti kérelme benyújtása során megfizetett 144.225 forint vizontkereseti illetéket. A Pp. 83. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdés rendelkezése alapján az eljárási illetéket a pervesztes

alperes viseli. A megfizetendő eljárási illeték kapcsán a bíróság figyelembe vette az alperes által lerótt viszontkereseti eljárási illetéket.

[70] A másodfokú eljárásban az Itv. 39. § és a 46. § (1) és (4) bekezdése alapján feljegyzett 161.392 forint kereseti és 78.572 forint viszontkereseti fellebbezési illeték, továbbá 8.579 forint feljegyzett csatlakozó fellebbezési illeték merült fel, amelynek megfizetésére a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint az eredménytelenül fellebbező alperest kötelezte.

[71] A Pp. 365. § (2) bekezdése szerint az ítélettel szemben fellebbezésnek helye nincs.

Győr, 2025. április 15.

Dr.Bartus Erika s.k.
a tanács elnöke

Dr.Mózsa Gábor s.k.
előadó bíró

Dr.Maurer Ádám s.k.
bíró